

Arrest

nr. 197 569 van 8 januari 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. KÖSE
André Dumontlaan 210
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 26 september 2017 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 augustus 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 oktober 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 november 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat S. KÖSE verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing inzake verzoeker S.P.T.S. luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Sri Lankaanse nationaliteit te hebben en Singalees van etnische origine te zijn. U werd op 24 september 1994 geboren te Colombo, Sri Lanka. U behaalde uw ordinary level in 2007 en ging in januari 2010 werken voor de politicus R. Duminda Silva van de Sri Lankan Freedom Party. U werkte als boekhouder en deed allerlei taken zoals het vervoeren van geld tussen verschillende bankkantoren, helpen met administratief werk, en helpen bij meetings.

In oktober 2011 raakte R. Duminda Silva betrokken bij een schietpartij waarbij een partijgenoot van hem, Bharatha Lakshman, om het leven kwam. R. Duminda Silva raakte ook gewond en belandde in het

ziekenhuis in Singapore waar hij twee jaar verbleef. Ondanks de afwezigheid van R. Duminda Silva bleef u toch actief voor hem. Hierdoor werd u telefonisch bedreigd door de tegenstanders van R. Duminda Silva.

In 2012 werd u op de terugweg van uw werk gestopt door een witte bestelbus. Vijf mensen stapten uit en bedreigden u met een pistool. Ze zeiden dat ze u al hadden gewaarschuwd te stoppen met uw werk voor R. Duminda Silva. Ze zouden u vermoorden als het niet stopte. Op dat moment kwam er een ander voertuig waardoor uw bedreigers vertrokken. U verloor twee tanden en ging naar het ziekenhuis. Na dit incident begon u minder te werken voor R. Duminda Silva. U werd nog steeds bedreigd. Na ongeveer twee jaar besloot u te stoppen met uw werk en onder te duiken. Eerst ging u naar Pollonaruwa, om daarna afwisselend in Annuradapura, Kegalle en Nuareliya te verblijven.

In 2010 leerde u S.T.P. (ov nummer 8.284.041, CGVS 16/16772B) kennen op een politieke meeting. Jullie huwden op 19 september 2015. Haar moeder P.P. organiseerde ook meetings voor R. Duminda Silva. Omwille van deze activiteiten werd ze telefonisch bedreigd. Ook werden uw vrouw en schoonmoeder thuis bedreigd met een pistool en werd aan uw schoonmoeder gezegd dat ze haar activiteiten moest stopzetten. Uw vrouw werd ook bedreigd omwille van uw activiteiten.

Bovenstaande gebeurtenissen deden u besluiten om Sri Lanka te verlaten. Op 30 september 2015 verliet u Sri Lanka om naar Japan te gaan. Daar volgde u Japans aan de YMCA in Fukuoka. In april 2016 sloot uw vrouw zich bij u aan in Japan. In Japan vroegen jullie geen asiel aan, maar wel een Shengenvisum. Op 5 augustus 2016 verlieten jullie Japan en reisden via Shanghai, Parijs, Frankfurt en Amsterdam naar België. Jullie kwamen aan op 6 augustus 2016 en vroegen op 22 augustus 2016 asiel aan.

Ter staving van uw asielrelaas legt u uw paspoort en identiteitskaart, het paspoort van uw vrouw en haar identiteitskaart, een vertaling van uw huwelijksakte, een brief van R. Duminda Silva, documenten i.v.m. uw reis naar België, een mapje van uw school in Japan, foto's van uw huwelijk, foto's van R. Duminda Silva, een kaart van uw partij, visitekaartjes van R. Duminda Silva, een schrijfje met de beeltenis van R. Duminda Silva, een Tshirt, en krantenartikelen neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst doet uw laattijdige asielaanvraag reeds ernstig afbreuk aan de door u ingeroepen vrees voor vervolging in Sri Lanka. Zo reisde u in september 2015 reeds naar Japan en u verbleef daar tot augustus 2016 (Gehoorverslag CVGS I, p. 4-5). Uw vrouw verbleef er vanaf april 2016 (Gehoorverslag CGVS 16/16772B II, p. 12), en verliet samen met u Japan. In Japan vroegen jullie beiden geen asiel aan. Gevraagd waarom u in Japan geen asiel heeft aangevraagd, antwoordt u: 'Ik ging en vroeg om info over asiel. Ze zeiden dat Sri Lankanen hier geen asiel mogen aanvragen. Omwille van die reden heb ik daar geen asiel aangevraagd' (CGVS I, p. 5). Aan deze verklaring kan geen geloof worden gehecht omdat Japan de Conventie van Genève heeft ondertekend en geratificeerd. Het is dus wel mogelijk om asiel aan te vragen in Japan. Uiteindelijk besloten u en uw vrouw op aanraden van de grootmoeder van uw vrouw, J.S.A. (ov nummer 7.553.514) asiel aan te vragen in België (CGVS II, p. 11). Door pas elf maanden na uw vertrek uit Sri Lanka asiel te hebben aangevraagd, ondermijnt u de ernst van de door u ingeroepen vrees voor vervolging in uw land van herkomst dan ook volledig. Er mag verwacht worden dat wanneer iemand zijn land van herkomst verlaat wegens een gegronde vrees voor vervolging, deze persoon zich na aankomst in een veilig land zo snel mogelijk wendt tot de autoriteiten aldaar om de nodige bescherming te bekomen.

Ten tweede wist u het CGVS niet te overtuigen van uw bewering persoonlijk voor R. Duminda Silva gewerkt te hebben. Zo is er vooreerst uw beperkte kennis over zijn persoon en de partij waartoe hij behoorde. U beweert voor R. Duminda Silva te hebben gewerkt sinds januari 2010 (CGVS I, p. 10). U gevraagd naar wie hij is zegt u: 'Hij hielp veel arme mensen. Hij was geliefd bij veel mensen. Iedereen stemde voor hem. Hij blijft naar de mensen gaan in zijn regio. Hij inspecteert regelmatig zijn divisie' (CGVS, p. 8). Dit zijn zeer vage en algemene verklaringen van iemand die beweert enkele jaren voor hem te hebben gewerkt en hem elke dag te hebben gezien (CGVS I, p. 12). De zaken die u vertelt over het schietincident waarbij hij betrokken was, zijn ook vrij algemeen. Van iemand die beweert R. Duminda Silva persoonlijk te hebben gekend mag verwacht worden dat hij over zijn persoon en dit schietincident kan praten uit zijn eigen ervaring en beleving. U slaagt hier niet in. Ook over de partij waartoe hij behoorde, de Sri Lankan Freedom Party, legt u zeer algemene verklaringen af: 'Die politieke partij, sinds het begin, hebben ze veel mensen geholpen. Toen de partij aan de macht kwam, zijn er veel prijzen gezakt van goederen zodat mensen een beter leven kunnen leiden. Ze hebben wegen, snelwegen aangelegd. Ze hebben de luchthaven gemaakt' (CGVS, p. 8).

U beschikt wel over wat feitelijke kennis over de partij, maar deze is ontoereikend voor iemand die beweert verantwoordelijke geweest te zijn voor de jeugd van de partij (CGVS I, p. 16). Het vermoeden

dat u niet heeft gewerkt voor R. Duminda Silva wordt versterkt door het feit dat u tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over tot wanneer u voor hem heeft gewerkt. Voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u tot 2015 voor hem te hebben gewerkt (Vragenlijst DVZ, 25/08/2016), tijdens uw eerste gehoor voor het CGVS verklaarde u tot 2013 voor hem gewerkt te hebben (CGVS I, p. 12), en tijdens uw tweede gehoor voor het CGVS verklaarde u dan weer dat het tot 2014 was (CGVS II, p. 6). Dat u zich geen data zou kunnen herinneren is onvoldoende als verklaring voor deze vaststelling.

De documenten die u neerlegt om uw beweerde werk voor R. Duminda Silva te staven kunnen deze appreciatie niet wijzigen. De foto's van R. Duminda Silva die u neerlegt kunnen uw werk voor hem niet staven aangezien het CGVS niet weet door wie, waar, wanneer en onder welke omstandigheden deze zijn genomen. Bovendien geeft u zelf aan dat u een deel van deze foto's van het internet heeft gehaald (CGVS I, p. 9). De foto waar u zelf opstaat op een bijeenkomst kan ook uw beweerde werk voor R. Duminda Silva niet aantonen. Deze foto kan hoogstens aantonen dat u mogelijk aanwezig was bij een bijeenkomst. Zijn visitekaartje, het schriftje met zijn beeltenis, en de T-shirt voegen weinig toe omdat dit louter promotiemateriaal is. Gezien de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen komen de promotiekaart met uw foto er op en de brief van R. Duminda Silva niet authentiek over. Bovendien heeft de brief een gesolliciteerd karakter omdat uit de vertaling blijkt dat hij specifiek is opgesteld om uw asielaanvraag te ondersteunen. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van Sri Lankaanse documenten erg onzeker is. Een kopie van deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier. De krantenartikelen die u neerlegt voegen weinig toe omdat ze voornamelijk gaan over R. Duminda Silva zelf. U legt een artikel neer waarin u vermeld staat, maar dit kan ook uw werk niet staven. Het toont louter aan dat u aanwezig was bij een bijeenkomst voor R. Duminda Silva, iets wat op zich niet verboden is (zie infra). Het CGVS besluit dat u uw beweerde profiel van directe medewerker van R. Duminda Silva niet aannemelijk heeft kunnen maken. Uit uw verklaringen en de neerlegde documenten kan hoogstens blijken dat u deze politicus steunde.

Het CGVS acht het bijgevolg nog weinig aannemelijk dat zowel u als uw vrouw bedreigd zouden geweest zijn omwille van uw activiteiten voor R. Duminda Silva. Zowel u als uw vrouw leggen immers tegenstrijdige verklaringen af over de beweerde bedreigingen. Over het incident waarbij u zou gestopt zijn door een witte bestelbus op weg naar huis legt u uiteenlopende verklaringen af over wanneer dit incident heeft plaatsgevonden. Voor de DVZ verklaarde u dat het incident eind 2014 gebeurde (Vragenlijst CGVS, 25/08/2016). Tijdens uw tweede gehoor voor het CGVS verklaart u dan weer dat het incident eind 2012 heeft plaatsgevonden. U geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid zegt u dat u zich de data niet meer herinnert. U er op gewezen dat het vreemd is dat u dit niet meer weet aangezien het toch een levensingrijpende gebeurtenis was, u besloot immers onder te duiken en uiteindelijk Sri Lanka te verlaten, zegt u dat u de data niet meer weet. Uiteindelijk zegt u dat het in 2012 was en dat u in 2014 stopte met werken voor R. Duminda Silva en daarna bent gaan onderduiken (CGVS II, p. 5). Zoals eerder aangehaald legde u ook over de periode dat u voor R. Duminda Silva werkte, verscheidene verklaringen af, dus het nog maar de vraag hoeveel geloof aan deze verklaring kan gehecht worden. Over de plaats van dit incident zegt uw vrouw dat het in Kollonawa was (CGVS 16/16772B II, p. 8), terwijl u zegt dat het in Meegahawatta was. U zegt dat u nadien in het Udupila hospitaal werd opgenomen (CGVS II, p. 8), terwijl uw vrouw zegt dat u in het Gampaha hospitaal werd opgenomen (CGVS 16/16772B II, p. 9). Dit is bevreemdend. Men mag verwachten dat zowel u als uw vrouw dezelfde verklaringen kunnen afleggen over de bedreigingen aan uw adres.

U beweert dat u ongeveer twee jaar na dit incident besloot onder te duiken. Over de plaatsen en de tijdstippen waar u ondergedoken leefde, legt u eveneens uiteenlopende verklaringen af. Voor de DVZ verklaarde u in 2015 negen maanden, tot aan uw vertrek naar Japan, in Galhena te hebben gewoond (Vragenlijst DVZ, 25/05/2016). Tijdens uw eerste gehoor voor het CGVS verklaarde u tot eind januari 2013 in Meegahawatta te hebben gewoond en daarna afwisselend in Annuradapura, Nuareliya en Kegalle te hebben verbleven tot aan uw vertrek naar Japan (CGVS I, p. 3-4). Tijdens het tweede gehoor zegt u dan weer tot 2014 in Meegahawatta te hebben gewoond, daarna naar Pollonaruwa te zijn gegaan voor 'een maand of een week', en daarna afwisselend in Annuradapura, Nuareliya en Kegalle te hebben verbleven (CGVS II, p. 3). Uw vrouw zegt dan weer dat u tot 2010 in Meegahawatta verbleef, daarna 6 maanden naar Nuareliya ging en vervolgens afwisselend, tot aan uw vertrek naar Japan, in Annuradapura, Pollonawara en Kegalle verbleef (CGVS 16/16772B II, p. 4). Op uw huwelijksakte staat er overigens dat uw residentie in Meegahawatta was.

Naast de bedreigingen aan uw adres, beweert u dat ook uw vrouw en schoonmoeder werden bedreigd. Deze bedreigingen zouden het gevolg zijn van uw activiteiten voor R. Duminda Silva die reeds ongeloofwaardig werden bevonden, en de activiteiten van uw schoonmoeder voor dezelfde persoon. Uw schoonmoeder zou eens per maand meetings voor hem hebben georganiseerd en dit tot in 2013.

Mocht er enig geloof worden gehecht aan deze bedreigingen en de activiteiten van uw schoonmoeder, dan moet gezegd worden dat uw schoonmoeder volgens uw eigen verklaringen al geruime tijd geen

problemen meer heeft gehad (CGVS 16/16772B II, p. 16). Het stelt bijgevolg dat u en uw vrouw geen nood hebben aan internationale bescherming omwille van de eventuele bedreigingen en activiteiten van uw schoonmoeder.

Betreft de overige documenten, de paspoorten van u en uw vrouw en de kopieën van jullie identiteitskaarten: deze kunnen jullie identiteit aantonen, dewelke niet wordt betwist door het CGVS. Jullie huwelijksakte en foto's van jullie huwelijk tonen aan dat jullie zijn gehuwd, wat ook niet wordt betwist door het CGVS. De documenten i.v.m. met jullie reis naar Europa en de school in Japan tonen aan dat u legaal naar Europa bent gereisd en in Japan school heeft gelopen. Dit wordt eveneens niet betwist door het CGVS. Het medisch attest dat u neerlegde na uw tweede gehoor voor het CGVS toont enkel aan dat u weinig eetlust en moeilijkheden met slapen heeft. Dit attest kan de vastgestelde tegenstrijdigheden niet verklaren, noch de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag herstellen.

Het CGVS wil ook nog verwijzen naar de situatie van de Sri Lanka Freedom Party, de partij waartoe u beweert te behoren. De Sri Lanka Freedom Party sloot zich voor verkiezingen van 2015 aan bij de United People's Freedom Alliance. Hoewel deze alliantie na de verkiezingen in 2015 niet meer de president levert en ook niet meer de grootste alliantie in het parlement is, moet gezegd worden dat het nog steeds de tweede grootste alliantie is met 95 van de 225 zetels. Er kan geen sprake zijn van vervolging louter omwille van het verlies van de partij bij de verkiezingen in 2015.

Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Sri Lankaanse burgers waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Sri Lankaanse burgers (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven.

Gezien u geen gewag maakt van, al dan niet (on)rechtstreeks, banden te hebben met de LTTE, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. De bestreden beslissing inzake verzoekster P.S.T. luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Sri Lankaanse nationaliteit te hebben en Singalees van etnische origine te zijn. U werd op 23 oktober 1995 geboren te Colombo, Sri Lanka. U behaalde uw advanced level in 2014. Uw moeder P.P. was politiek actief en organiseerde meetings voor R. Duminda Silva. In oktober 2011 raakte R. Duminda Silva betrokken bij een schietpartij waarbij een partijgenoot van hem, Bharatha Lakshman, om het leven kwam. R. Duminda Silva raakte ook gewond en belandde in het ziekenhuis in Singapore waar hij twee jaar verbleef. Desondanks bleef uw moeder wel meetings organiseren. Omwille van deze activiteiten werd ze telefonisch bedreigd. Ook werd ze samen met u thuis bedreigd met een pistool en haar gezegd dat ze haar activiteiten moest stopzetten.

In 2010 leerde u T.S.S.P. (ov nummer 8.284.041, CGVS 16/16772) kennen op een politieke meeting. Jullie huwden op 19 september 2015. In januari 2010 ging hij werken voor de politicus R. Duminda Silva

van de Sri Lankan Freedom Party. Hij werkte als boekhouder en deed allerlei taken zoals het vervoeren van geld tussen verschillende bankkantoren, helpen met administratief werk, en helpen bij meetings. Ondanks de afwezigheid van R. Duminda Silva door het schietincident in 2011 bleef uw echtgenoot toch actief voor hem. Hierdoor werd en jullie telefonisch bedreigd door de tegenstanders van R. Duminda Silva.

In 2012 werd hij op de terugweg van zijn werk gestopt door een witte bestelbus. Vijf mensen stapten uit en bedreigden hem met een pistool. Ze zeiden dat hij moest stoppen met werken voor R. Duminda Silva. Ze zouden hem vermoorden als hij niet stopte. Op dat moment kwam er een ander voertuig waardoor de bedreigers vertrokken. Uw man verloor twee tanden en ging naar het ziekenhuis. Na dit incident begon hij minder te werken voor R. Duminda Silva. Hij werd nog steeds bedreigd. Na ongeveer twee jaar besloot hij te stoppen met zijn werk en onder te duiken. Eerst ging hij naar Pollonaruwa, om daarna afwisselend in Annuradapura, Kegalle en Nuareliya te verblijven.

Bovenstaande gebeurtenissen deden hem besluiten om Sri Lanka te verlaten. Op 30 september 2015 verliet hij Sri Lanka om naar Japan te gaan. Daar volgde hij Japans aan de YMCA in Fukuoka. In april 2016 sloot u zich bij hem aan in Japan. In Japan vroegen jullie geen asiel aan, maar wel een Shengenvisum. Op 5 augustus 2016 verlieten jullie Japan en reisden via Shanghai, Parijs, Frankfurt en Amsterdam naar België. Jullie kwamen aan op 6 augustus 2016 en vroegen op 22 augustus 2016 asiel aan.

Ter staving van uw asielrelaas legt u uw paspoort en identiteitskaart, het paspoort van uw man en zijn identiteitskaart, een vertaling van uw huwelijksakte, een brief van R. Duminda Silva, documenten i.v.m. uw reis naar België, een mapje van uw school in Japan, foto's van uw huwelijk, foto's van R. Duminda Silva, een kaart van uw partij, visitekaartjes van R. Duminda Silva, een schriftje met de beeltenis van R. Duminda Silva, een Tshirt, en krantenartikelen neer.

B. Motivering

U en uw echtgenoot T.S.S.P. (ov nummer 8.284.041, CGVS 16/16772) halen tijdens het gehoor voor het CGVS dezelfde vluchtredenen aan en u haalt zelf geen bijkomende problemen aan tijdens uw relaas. Aangezien in het kader van de asielaanvraag van uw echtgenoot door het CGVS werd besloten dat aan hem noch de status van vluchteling noch de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend, omdat er geen geloof kan gehecht worden aan het relaas dat door jullie beiden werd aangehaald, kan in uw hoofde evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de Vreemdelingenwet.

De motivering inzake de beslissing van uw echtgenoot luidt als volgt:

“Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst doet uw laattijdige asielaanvraag reeds ernstig afbreuk aan de door u ingeroepen vrees voor vervolging in Sri Lanka. Zo reisde u in september 2015 reeds naar Japan en u verbleef daar tot augustus 2016 (Gehoorverslag CVGS I, p. 4-5). Uw vrouw verbleef er vanaf april 2016 (Gehoorverslag CGVS 16/16772B II, p. 12), en verliet samen met u Japan. In Japan vroegen jullie beiden geen asiel aan. Gevraagd waarom u in Japan geen asiel heeft aangevraagd, antwoordt u: ‘Ik ging en vroeg om info over asiel. Ze zeiden dat Sri Lankanen hier geen asiel mogen aanvragen. Omwille van die reden heb ik daar geen asiel aangevraagd’ (CGVS I, p. 5). Aan deze verklaring kan geen geloof worden gehecht omdat Japan de Conventie van Genève heeft ondertekend en geratificeerd. Het is dus wel mogelijk om asiel aan te vragen in Japan. Uiteindelijk besloten u en uw vrouw op aanraden van de grootmoeder van uw vrouw, J.S.A. (ov nummer 7.553.514) asiel aan te vragen in België (CGVS II, p. 11). Door pas elf maanden na uw vertrek uit Sri Lanka asiel te hebben aangevraagd, ondermijnt u de ernst van de door u ingeroepen vrees voor vervolging in uw land van herkomst dan ook volledig. Er mag verwacht worden dat wanneer iemand zijn land van herkomst verlaat wegens een gegronde vrees voor vervolging, deze persoon zich na aankomst in een veilig land zo snel mogelijk wendt tot de autoriteiten aldaar om de nodige bescherming te bekomen.

Ten tweede wist u het CGVS niet te overtuigen van uw bewering persoonlijk voor R. Duminda Silva gewerkt te hebben. Zo is er vooreerst uw beperkte kennis over zijn persoon en de partij waartoe hij behoorde. U beweert voor R. Duminda Silva te hebben gewerkt sinds januari 2010 (CGVS I, p. 10). U gevraagd naar wie hij is zegt u: ‘Hij hielp veel arme mensen. Hij was geliefd bij veel mensen. Iedereen stemde voor hem. Hij blijft naar de mensen gaan in zijn regio. Hij inspecteert regelmatig zijn divisie’ (CGVS, p. 8). Dit zijn zeer vage en algemene verklaringen van iemand die beweert enkele jaren voor hem te hebben gewerkt en hem elke dag te hebben gezien (CGVS I, p. 12). De zaken die u vertelt over het schietincident waarbij hij betrokken was, zijn ook vrij algemeen.

Van iemand die beweert R. Duminda Silva persoonlijk te hebben gekend mag verwacht worden dat hij over zijn persoon en dit schietincident kan praten uit zijn eigen ervaring en beleving. U slaagt hier niet

in. Ook over de partij waartoe hij behoorde, de Sri Lankan Freedom Party, legt u zeer algemene verklaringen af: 'Die politieke partij, sinds het begin, hebben ze veel mensen geholpen. Toen de partij aan de macht kwam, zijn er veel prijzen gezakt van goederen zodat mensen een beter leven kunnen leiden. Ze hebben wegen, snelwegen aangelegd. Ze hebben de luchthaven gemaakt' (CGVS, p. 8). U beschikt wel over wat feitelijke kennis over de partij, maar deze is ontoereikend voor iemand die beweert verantwoordelijke geweest te zijn voor de jeugd van de partij (CGVS I, p. 16). Het vermoeden dat u niet heeft gewerkt voor R. Duminda Silva wordt versterkt door het feit dat u tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over tot wanneer u voor hem heeft gewerkt. Voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u tot 2015 voor hem te hebben gewerkt (Vragenlijst DVZ, 25/08/2016), tijdens uw eerste gehoor voor het CGVS verklaarde u tot 2013 voor hem gewerkt te hebben (CGVS I, p. 12), en tijdens uw tweede gehoor voor het CGVS verklaarde u dan weer dat het tot 2014 was (CGVS II, p. 6). Dat u zich geen data zou kunnen herinneren is onvoldoende als verklaring voor deze vaststelling.

De documenten die u neerlegt om uw beweerde werk voor R. Duminda Silva te staven kunnen deze appreciatie niet wijzigen. De foto's van R. Duminda Silva die u neerlegt kunnen uw werk voor hem niet staven aangezien het CGVS niet weet door wie, waar, wanneer en onder welke omstandigheden deze zijn genomen. Bovendien geeft u zelf aan dat u een deel van deze foto's van het internet heeft gehaald (CGVS I, p. 9). De foto waar u zelf opstaat op een bijeenkomst kan ook uw beweerde werk voor R. Duminda Silva niet aantonen. Deze foto kan hoogstens aantonen dat u mogelijk aanwezig was bij een bijeenkomst. Zijn visitekaartje, het schriftje met zijn beeltenis, en de T-shirt voegen weinig toe omdat dit louter promotiemateriaal is. Gezien de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen komen de promotiekaart met uw foto er op en de brief van R. Duminda Silva niet authentiek over. Bovendien heeft de brief een gesolliciteerd karakter omdat uit de vertaling blijkt dat hij specifiek is opgesteld om uw asielaanvraag te ondersteunen. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van Sri Lankaanse documenten erg onzeker is. Een kopie van deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier. De krantenartikelen die u neerlegt voegen weinig toe omdat ze voornamelijk gaan over R. Duminda Silva zelf. U legt een artikel neer waarin u vermeld staat, maar dit kan ook uw werk niet staven. Het toont louter aan dat u aanwezig was bij een bijeenkomst voor R. Duminda Silva, iets wat op zich niet verboden is (zie infra). Het CGVS besluit dat u uw beweerde profiel van directe medewerker van R. Duminda Silva niet aannemelijk heeft kunnen maken. Uit uw verklaringen en de neerlegde documenten kan hoogstens blijken dat u deze politicus steunde.

Het CGVS acht het bijgevolg nog weinig aannemelijk dat zowel u als uw vrouw bedreigd zouden geweest zijn omwille van uw activiteiten voor R. Duminda Silva. Zowel u als uw vrouw leggen immers tegenstrijdige verklaringen af over de beweerde bedreigingen. Over het incident waarbij u zou gestopt zijn door een witte bestelbus op weg naar huis legt u uiteenlopende verklaringen af over wanneer dit incident heeft plaatsgevonden. Voor de DVZ verklaarde u dat het incident eind 2014 gebeurde (Vragenlijst CGVS, 25/08/2016). Tijdens uw tweede gehoor voor het CGVS verklaart u dan weer dat het incident eind 2012 heeft plaatsgevonden. U geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid zegt u dat u zich de data niet meer herinnert. U er op gewezen dat het vreemd is dat u dit niet meer weet aangezien het toch een levensingrijpende gebeurtenis was, u besloot immers onder te duiken en uiteindelijk Sri Lanka te verlaten, zegt u dat u de data niet meer weet. Uiteindelijk zegt u dat het in 2012 was en dat u in 2014 stopte met werken voor R. Duminda Silva en daarna bent gaan onderduiken (CGVS II, p. 5). Zoals eerder aangehaald legde u ook over de periode dat u voor R. Duminda Silva werkte, verscheidene verklaringen af, dus het nog maar de vraag hoeveel geloof aan deze verklaring kan gehecht worden. Over de plaats van dit incident zegt uw vrouw dat het in Kollonawa was (CGVS 16/16772B II, p. 8), terwijl u zegt dat het in Meegahawatta was. U zegt dat u nadien in het Udupila hospitaal werd opgenomen (CGVS II, p. 8), terwijl uw vrouw zegt dat u in het Gampaha hospitaal werd opgenomen (CGVS 16/16772B II, p. 9). Dit is bevreemdend. Men mag verwachten dat zowel u als uw vrouw dezelfde verklaringen kunnen afleggen over de bedreigingen aan uw adres.

U beweert dat u ongeveer twee jaar na dit incident besloot onder te duiken. Over de plaatsen en de tijdstippen waar u ondergedoken leefde, legt u eveneens uiteenlopende verklaringen af. Voor de DVZ verklaarde u in 2015 negen maanden, tot aan uw vertrek naar Japan, in Galhena te hebben gewoond (Vragenlijst DVZ, 25/05/2016). Tijdens uw eerste gehoor voor het CGVS verklaarde u tot eind januari 2013 in Meegahawatta te hebben gewoond en daarna afwisselend in Annuradapura, Nuareliya en Kegalle te hebben verbleven tot aan uw vertrek naar Japan (CGVS I, p. 3-4). Tijdens het tweede gehoor zegt u dan weer tot 2014 in Meegahawatta te hebben gewoond, daarna naar Pollonaruwa te zijn gegaan voor 'een maand of een week', en daarna afwisselend in Annuradapura, Nuareliya en Kegalle te hebben verbleven (CGVS II, p. 3).

Uw vrouw zegt dan weer dat u tot 2010 in Meegahawatta verbleef, daarna 6 maanden naar Nuareliya ging en vervolgens afwisselend, tot aan uw vertrek naar Japan, in Annuradapura, Pollonawara en Kegalle

verbleef (CGVS 16/16772B II, p. 4). Op uw huwelijksakte staat er overigens dat uw residentie in Meegahawatta was.

Naast de bedreigingen aan uw adres, beweert u dat ook uw vrouw en schoonmoeder werden bedreigd. Deze bedreigingen zouden het gevolg zijn van uw activiteiten voor R. Duminda Silva die reeds ongeloofwaardig werden bevonden, en de activiteiten van uw schoonmoeder voor dezelfde persoon. Uw schoonmoeder zou eens per maand meetings voor hem hebben georganiseerd en dit tot in 2013. Mocht er enig geloof worden gehecht aan deze bedreigingen en de activiteiten van uw schoonmoeder, dan moet gezegd worden dat uw schoonmoeder volgens uw eigen verklaringen al geruime tijd geen problemen meer heeft gehad (CGVS 16/16772B II, p. 16). Het stelt bijgevolg dat u en uw vrouw geen nood hebben aan internationale bescherming omwille van de eventuele bedreigingen en activiteiten van uw schoonmoeder.

Betreft de overige documenten, de paspoorten van u en uw vrouw en de kopieën van jullie identiteitskaarten: deze kunnen jullie identiteit aantonen, dewelke niet wordt betwist door het CGVS. Jullie huwelijksakte en foto's van jullie huwelijk tonen aan dat jullie zijn gehuwd, wat ook niet wordt betwist door het CGVS. De documenten i.v.m. met jullie reis naar Europa en de school in Japan tonen aan dat u legaal naar Europa bent gereisd en in Japan school heeft gelopen. Dit wordt eveneens niet betwist door het CGVS. Het medisch attest dat u neerlegde na uw tweede gehoor voor het CGVS toont enkel aan dat u weinig eetlust en moeilijkheden met slapen heeft. Dit attest kan de vastgestelde tegenstrijdigheden niet verklaren, noch de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag herstellen.

Het CGVS wil ook nog verwijzen naar de situatie van de Sri Lanka Freedom Party, de partij waartoe u beweert te behoren. De Sri Lanka Freedom Party sloot zich voor verkiezingen van 2015 aan bij de United People's Freedom Alliance. Hoewel deze alliantie na de verkiezingen in 2015 niet meer de president levert en ook niet meer de grootste alliantie in het parlement is, moet gezegd worden dat het nog steeds de tweede grootste alliantie is met 95 van de 225 zetels. Er kan geen sprake zijn van vervolging louter omwille van het verlies van de partij bij de verkiezingen in 2015.

Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Sri Lankaanse burgers waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Sri Lankaanse burgers (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven.

Gezien u geen gewag maakt van, al dan niet (on)rechtstreeks, banden te hebben met de LTTE, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map)."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekers voeren in hun verzoekschrift van 26 september 2017 een schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955

(hierna: EVRM), van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag) *“in samenhang met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, i.h.b. de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel”*, van de artikelen 48/3 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoekers klagen aan dat de commissaris-generaal *“ten onrechte geen onderscheid [maakt] tussen de bewijsstandaard voor personen die op geen enkele wijze behoren tot een kwetsbare groep die op systematische wijze het voorwerp uitmaakt van een systematische praktijk van onterende behandelingen en personen die wel behoren tot een kwetsbare groep die op systematische wijze onderworpen worden aan onterende behandelingen”*. Ze menen dat ze *“ingevolge de politieke activiteiten van verzoekers”* tot een kwetsbare groep behoren, gezien verzoeker voor politicus R. Duminda Silva gewerkt heeft, *“waardoor hij thans gevisieerd wordt door de opposanten”*, waarvan ze afdoende stukken zouden hebben bijgebracht.

Dat ze in Japan geen asiel hebben aangevraagd doet volgens hen *“evenmin afbreuk aan de bevoegdheid van verweerster om kennis te nemen van de asielaanvragen van verzoekers en is in huidige procedure niet relevant”*.

Verzoekers vragen de bestreden beslissingen te hervormen en hen als vluchtelingen te erkennen, hen minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Verzoekers, die beiden Singalees zijn, verklaren niet te kunnen terugkeren naar Sri Lanka uit vrees voor problemen met de tegenstanders van R. Duminda Silva.

2.4. De Raad hecht echter geen geloof aan het asielrelaas van verzoeker, gezien (i) verzoekers kennis over R. Duminda Silva, over diens partij en over het schietincident dermate algemeen en beperkt is dat hieruit niet in het minst kan worden afgeleid dat hij ooit politiek geëngageerd was, laat staan jarenlang voor deze persoon werkte en nog minder dat hij ooit verantwoordelijk zou zijn geweest voor de jeugd van de partij; (ii) verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde over tot wanneer hij voor R. Duminda Silva gewerkt heeft terwijl dit de kern van zijn asielrelaas betreft; (iii) verzoekers werk voor R. Duminda Silva niet wordt geobjectiveerd aan de hand van betrouwbare elementen; (iv) verzoeker incoherent was over wanneer en waar het incident met de witte bestelbus plaatsvond, wat opnieuw tot de kern van zijn vlucht zou hebben behoord; (v) verzoeker en verzoekster andersluidende verklaringen aflegden over in welk ziekenhuis verzoeker na dit incident werd opgenomen; (vi) verzoekers wisselende verklaringen over de plaatsen en tijdstippen waar hij ondergedoken leefde; (vii) verzoeksters moeder (verzoekers schoonmoeder) volgens verzoekers, al sinds geruime tijd geen problemen meer had omwille van haar beweerdde politieke activiteiten voor R. Duminda Silva. Verzoekers hun politieke betrokkenheid blijft een loutere onwaarachtige bewering.

2.5. Het verzoekschrift voert aan dat verzoekers *“ingevolge de politieke activiteiten van verzoekers”* tot een kwetsbare groep behoren terwijl de commissaris-generaal echter *“ten onrechte geen onderscheid [maakt] tussen de bewijsstandaard voor personen die op geen enkele wijze behoren tot een kwetsbare groep die op systematische wijze het voorwerp uitmaakt van een systematische praktijk van onterende behandelingen en personen die wel behoren tot een kwetsbare groep die op systematische wijze onderworpen worden aan onterende behandelingen”*. Verzoekers laten echter na in te gaan op de essentie van de bestreden beslissing waarin geen geloof wordt gehecht aan verzoekers politieke werkzaamheden voor R. Duminda Silva. Bovendien ziet de Raad niet in waarom politieke werkzaamheden voor deze politicus aanleiding zou geven tot een *“kwetsbaar profiel”* te meer verzoeksters moeder die beweerdelijk voor hem campagne voerde, in Sri Lanka verblijft en volgens verzoekers, er geen problemen heeft.

2.6. Dat verzoekers geen werkelijke vrees voor vervolging koesteren ten aanzien van Sri Lanka wordt bevestigd door hun handelwijze en de vaststelling dat ze pas asiel aanvroegen 11 maanden na hun vertrek uit Sri Lanka, terwijl zij reeds sinds september 2015 in Japan verbleven. Waar in het verzoekschrift gesteld wordt dat hun laattijdige asielaanvraag geen afbreuk doet *“aan de bevoegdheid van verweerster om kennis te nemen van de asielaanvragen van verzoekers”*, merkt de Raad op dat de deze bemerking niet nuttig wordt aangevoerd nu uit de bestreden beslissing overduidelijk blijkt dat de commissaris-generaal inderdaad kennis heeft genomen van de asielaanvragen van verzoekers en dat deze grondig werden onderzocht, doch dat geoordeeld werd dat verzoekers hun asielrelaas niet aannemelijk maken, onder andere omdat ze hebben nagelaten gedurende hun verblijf in Japan asiel aan te vragen. De Raad is immers eveneens van oordeel dat van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van het Vluchtelingenverdrag of de subsidiaire bescherming inroept, redelijkerwijze mag worden verwacht dat hij bij zijn aankomst of kort daarna bij de autoriteiten van het onthaalland een asielaanvraag indient. Het feit dat verzoekers zo lang wachtten om asiel aan te vragen, is *in casu* dan ook een indicatie dat ze internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtten en relatieveert als dusdanig de ernst van de door hen geschetste vervolging. De commissaris-generaal heeft bij de beoordeling zowel de positieve als negatieve elementen in rekening gebracht in het licht van het geheel van de motieven. In deze benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers hun asielaanvraag.

2.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.8. Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM dient te worden opgemerkt dat artikel 3 van het EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekers een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

2.9. Verzoekers hebben niet aannemelijk gemaakt dat ze voldoen aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers, die beiden Singalees zijn, beroepen zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit hun verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat ze voldoen aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.10. Verzoekers voeren tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat ze in geval van een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zouden lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.11. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.12. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantonen.

2.13. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissingen te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht januari tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK